

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 06. marca 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **M. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. februára 2012, sp. zn. 1Ntc 2/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

M. B., nar. X., trvale bytom D., aktuálne bytom P., slovenský štátny občan, t. č. v predbežnej väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava

s a p r e p ú š ť a i h n e d ' n a s l o b o d u.

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave uznesením z 27. februára 2012, sp. zn. 1Ntc 2/2012, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vzala **M. B.**, nar. X., bytom D., t. č. bytom P., slovenského štátneho občana, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Mestským súdom Szeged, Maďarská republika dňa 28. februára 2011 pod č. 13.BNY.136/2011 do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 25. februára 2012 o 14.10 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil vyžiadaný **M. B.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil (č. l. 20 spisu).

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave 02. marca 2012 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o sťažnosti vyžiadaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. B. **bola podaná dôvodne.**

Z formulárov typu A, M vyplýva, že 28. februára 2011 bol pod č. 13.BNY.136/2011, Mestským súdom Szeged, Maďarská republika, vydaný európsky zatýkací rozkaz na štátneho občana Slovenskej republiky M. B., a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre trestný čin prevádzachstva spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 218 2B Maďarského Trestného zákona, za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody až na 5 rokov a ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 14. novembra 2010 vozidlom EČV: X. na základe predchádzajúcej dohody odviezol cudzincov. Previezol ich cez Maďarsko až hlboko do Európy. Títo cudzinci nemali cestovné doklady na vstup do Maďarska. Vedel, že vstúpili na maďarské územie nelegálne prekročením zelenej hranice. Vyššie menovaný sa dňa 17. novembra 2010 tiež spolupodieľal na prevoze emigrantov do Európy. Spáchal tieto trestné činy v súlade s pokynmi P. Ď.. Ďalší jeho spolupáchatelia G. M., S. D..

M. B. bol zadržaný 25. februára 2012 o 14.10 hod. príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Bratislava – Rusovce a ešte toho istého dňa o 22.15 hod. podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave pod sp. zn. 2 KPt 32/2012, na Krajský súd v Bratislave návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby. Na podklade tohto návrhu vydala potom predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu zadržaného (vykonaný v prítomnosti ním zvoleného obhajcu JUDr. V. L. a prokurátorky) napadnuté uznesenie.

M. B. pritom v rámci predmetného výsluchu uviedol, že trestnej činnosti, ktorá sa mu kladie za vinu sa v Maďarsku nedopustil a tiež nemá ani žiadnu vedomosť o tom, že by sa tam proti nemu viedlo nejaké trestné stíhanie. Keďže pracuje ako vodič a má firemný mikrobús, v minulosti bol viackrát kontrolovaný políciou a až v deň, keď došlo k jeho zadržaniu, sa dozvedel, že je na neho maďarskými orgánmi vydaný európsky zatykač.

Nakoľko je riadne zamestnaný vo firme L. ako vodič (pracuje na živnosť), nemá žiaden problém dostavovať sa na všetky úkony a predvolania aj do Maďarskej republiky. V súčasnej dobe má nejaké problémy, je trestne stíhaný za prevádzachstvo, a to na základe uznesenia vyšetrovateľa PZ MVSR, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Národná jednotka boja proti nelegálnej migrácii z 21. júna 2010, sp. zn. ČVS: UHCP-28/NJ-Z-2010-ŠP, kde sa dostavuje na všetky úkony. Dodal ešte, že osoby P. Ď., G. M. a S. D. pozná.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o EZR je na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR je **účelom predbežnej väzby** zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz,

rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR je na konanie podľa odseku 1 príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o EZR európsky zatýkací rozkaz možno vykonať ak bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku štátu pôvodu trestným činom a ak možno podľa právneho poriadku štátu pôvodu za takýto skutok uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť mesiacov a nie je dôvod na odmietnutie jeho vykonania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a predovšetkým s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému záveru, že napadnuté uznesenie nemožno považovať za správne a v súlade so zákonom, nakoľko v danom prípade síce boli splnené všetky formálne podmienky pre vydanie rozhodnutia o vzatí vyžiadaného M. B. do predbežnej väzby, nie však aj podmienky materiálne.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť v prvom rade tú skutočnosť, že predbežná väzba je v zmysle zákona o EZR fakultatívnym inštitútom, a preto pri rozhodovaní o nej musí súd sledovať v každom jednotlivom prípade splnenie jej účelu podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR, spočívajúceho v zabezpečení prítomnosti osoby na území Slovenskej republiky až do predloženia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do slovenského jazyka, ak sa preklad vyžaduje (súd tu nie je viazaný dôvodmi väzby podľa Trestného poriadku, ako je zrejmé z dikcie ust. § 15 ods. 2 zákona o EZR).

S ohľadom na uvedené je teda nevyhnutné zo strany súdu vždy skúmať - z materiálneho hľadiska - existenciu takých konkrétnych skutočností, ktoré

by v danom prípade opodstatňovali obavu zo zmarenia účelu predbežnej väzby v prípade ponechania vyžiadanej osoby na slobode, t.j. obavu z toho, že vyžiadaná osoba ujde alebo sa bude skrývať.

Pokiaľ ide potom o predmetný prípad, odkaz na takéto konkrétne skutočnosti nenájdeme ani v návrhu prokurátorky na vzatie vyžiadaného M. B. do predbežnej väzby a ani v odôvodnení napadnutého uznesenia, kde príslušná predsedníčka senátu v tomto smere len skonštatovala (str. 3 a 4): „*Pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave na vzatie zadržaného M. B. do predbežnej väzby na základe vydaného európskeho zatýkacieho rozkazu na jeho trestné stíhanie som zistila, že sú splnené všetky zákonom predpokladané podmienky a preto v súlade s ustanovením § 15 ods. 2 citovaného zákona o európskom zatýkacom rozkaze bol M. B. vzatý do predbežnej väzby tak, ako navrhla prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave v podanom návrhu, ktorej účelom je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu.*“ Takúto všeobecnú citáciu účelu predbežnej väzby bez uvedenia akýchkoľvek relevantných okolností daného prípadu treba pritom považovať podľa názoru sťažnostného súdu za nedostatočnú a nevyhovujúcu.

Za daného stavu, keď navyše žiadne také konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vzatie vyžiadaného M. B. do predbežnej väzby nevyplývajú ani z obsahu predloženého spisového materiálu, nemohol preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnúť inak, ako napadnuté rozhodnutie podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v celom rozsahu zrušiť a vyššie menovaného prepustiť z väzby na slobodu.

Okrem už spomenutého považuje pritom tunajší súd na záver za žiaduce upozorniť i na to, že v predmetnom prípade príslušné orgány konali nie na základe fotokópie európskeho zatýkacieho rozkazu, ako to tieto nesprávne viackrát uvádzali v predložených materiáloch, ale na základe záznamu podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR, ktorý má v zmysle § 13 ods. 2, veta prvá za bodkočiarkou zákona o EZR do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz.

A napokon pokiaľ ide o označenie použitého zákona vo výroku napadnutého uznesenia (*Zákon o európskom zatýkacom rozkaze číslo 154/2010 Z. z. a o zmene a doplnení*

niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov) nemožno nepoukázať na to, že i v tomto smere sa krajský súd dopustil určitého pochybenia, keďže názov tohto zákona nie je zákon o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov ale len zákon o európskom zatýkacom rozkaze, a tento navyše doposiaľ ani nebol novelizovaný žiadnym predpisom. Uvedený formálny nedostatok by však sám osebe prirodzene nemohol predstavovať dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 06. marca 2012

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová